

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 804/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миладин Живановић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за услуге, шпедицију и трговину „Милшпед“ ДОО из Београда, чији је пуномоћник Владан Симеуновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/20 од 11.09.2020. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/20 од 11.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2208/20 од 11.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 2009/20 од 24.02.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћених дневница за службено путовање у иностранству исплати укупан износ од 65,70 евра са каматом по каматној стопи коју одређује Централна европска банка, почев од 01.11.2011. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу по основу неисплаћених дневница за службено путовање у иностранству од досуђеног до траженог износа и то износ од 11.804,59 динара са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.395,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражена накнада трошкова парничног поступка преко досуђеног до траженог износа, и то износ од 138.105,00 динара. Ставом петим изреке, делимично је усвојен захтев туженог за накнаду трошкова поступка и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 261.666,00 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка од досуђеног до траженог износа и то износ од 44.084,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2208/20 од 11.09.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 2009/12 од 24.02.2020. године у ставу другом, четвртм и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из разлога предвиђених чланом 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом делимично је усвојен, а делимично одбијен захтев тужиоца за накнаду неисплаћених дневница за службено путовање у иностранству, а тужбени захтев је делимично одбијен применом правила о терету доказивања. Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, с обзиром да спорно правно питање није од општег интереса или правно питање у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Такође, није потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе нити су у ревизији о томе пружени одговарајући докази због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско–правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају се не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку, када је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите по тужби поднетој 01.06.2012. године, није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ новчано потраживање из радног односа, па како вредност предмета спора побијаног дела (11.804,59 евра) не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић